

at herpaa ikke i det foreliggende Tilfælde kan lægges nogen Vægt, idet Departementschef Busck-Nielsen i Slutningen af 1923 frattraadte sin Stilling, og den ny Departementschef først tiltraadte 1. Juli 1924, uden at der den Gang fandt nogensomhelst Overlevering af Embedet Sted, og altsaa uden at han blev sat i Kundskab om, at Arendrup som Kasserer i Almindelighed og som Indehaver af det heromhandlede Beløb i Særdeleshed ikke stod under andet Tilsyn end Departementschefens eget. Den nye Departementschef (Dalhoff) havde derfor ikke nogen Anelse om, at et Beløb som det heromhandlede fandtes i Ministeriet (se Rapport I. pag. 43—44), ligesaa lidt som han blev sat i Kundskab om de særlige Forhold vedrørende Krigsforsikringens Afvikling, hvorom han først langt senere fik nærmere Besked.

Pkt. 3.
Se Sp.
4911.

Den 28. Januar 1925 indgik derefter det store Beløb, hidrørende fra Erstatningen vedrørende S/S „Lillian Drost“, til Handelsministeriet.

Det ommeldte Beløb, for hvilket Chefen for 2det Kontor (Søfartskontoret) den 2. Februar 1925 har kvitteret (Bilag G) er ifølge Referat (Bilag 20) fra Fuldmægtig, Ministersekretær H. Jespersen i 1ste Kontor, under hvilket som nævnt Sagen sorterede, indstillet til at overføres til en særlig Konto i Landmandsbanken, idet Sagen indtil videre foreslaas stillet i Bero for at afvente, om der fremkom yderligere Beløb fra S/S „Cyrus“s Torpedering, hvilken Indstilling er approberet af Chefen for 1ste Kontor, Tetens, hvis Mærke findes paa Referatet, der derefter indeholder en Paategning, dateret 9. Februar, fra Fuldmægtig Jespersen om, at de 287 000 Kr. samme Dag er indsat i Landmandsbanken og Indlaansbeviset afleveret „i Pengeskabet“, d. v. s. til Arendrup som Kasserer.

Efter den af Kontorchef Tetens til Forhøret (pag. 9) afgivne Forklaring nærede denne netop i Anledning af dette Beløbs Fremkomst Ønske om at komme til Ende med de heromhandlede Sager og navnlig faa en Udlodning i Gang, af hvilken Grund han paa-tænkte at sætte sig i Forbindelse med Krigsforsikringens tidligere Forretningsfører, Direktør Dreyer, men bragte herved i Erfaring, at der allerede var Forhandlinger i Gang mellem denne og 2det Kontor (Søfartskontoret), under hvilket Krigsforsikringsinstitutterne ved deres Oprettelse havde hørt, medens de kort efter ifølge Departementschefens Ordre blev overført til 1ste Kontor, dog at 2det Kontor i Forbindelse med den almindelige Behandling af Søulykkessager stadig bevarede en Forbindelse med Krigsforsikringsinstitutterne ved Behandlingen af Erstatningssager for uberettiget Sænkning af danske Skibe (se i det hele Rapport I. pag. 10). Kontorchef Tetens blev, efter at have modtaget nævnte Oplysning, klar over, at det rimeligste vilde være atter at tilbageføre de Krigsforsikringsinstitutterne vedrørende Sager til 2det Kontor, hvilket derpaa skete (jfr. Bilag 2. P. og den derpaa tegnede Resolution fra Kontorchef Tetens, dateret 11. Marts 1925).

Pkt. 4.
Se Sp.
4911-14.

Kontorchef Tetens erkender (se Forhøret l. c.), at der havde været god Anledning til paa dette Tidspunkt at forelægge hele Sagen for Departementschefen, særlig ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om disse Sagers Overgang fra 1ste til 2det Kontor — en Overgang der naturligvis i og for sig krævede Departementschefens Resolution. Han udtaler videre, at det er ham en Gaade, at dette ikke er sket, hvilket ikke stemmer med Kontorchefens almindelige Forretningsgang og Betragtningssmaaade og henviser til, at Grunden hertil mulig er Departementschefens Bortrejse og senere Optagethed af Forligsforhandlinger, men erkender selv, at denne Grund ikke tilfredsstiller ham, hvorfor han tænker sig den Mulighed, at Referatet har været forelagt Departementschefen, men er bleven overset af denne.

Departementschef Dalhoff har ingen Erindring om, at han er bleven gjort bekendt med Fremkomsten af det heromhandlede Beløb, ligesaa lidt som om Restsaldoens Eksistens, og da en saadan Meddelelse — hvis der overhovedet er gjort Forsøg paa at give ham den